

ת"פ 55173/03/11 - מדינת ישראל נגד רהיטי קרית יובל יבוא ושיווק 1986 בע"מ, רהיטי א.ר. יובל בע"מ, שופ רהיטים בע"מ, רוני דורון גרין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 55173-03-11 מדינת ישראל נ' רהיטי קרית יובל
יבוא ושיווק 1986 בע"מ ואח'

בפני כב' השופט ד"ר אוהד גורדון
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד ע' חוסין וגב' מיכל סגל (מתמחה)

המאשימה

נגד

1. רהיטי קרית יובל יבוא ושיווק 1986 בע"מ (הסתיים)
2. רהיטי א.ר. יובל בע"מ (הסתיים)
3. שופ רהיטים בע"מ (הסתיים)
4. רוני דורון גרין ע"י ב"כ עו"ד ס' רודנקו מטעם הסנגוריה
הציבורית

הנאשמים

גזר דין לנאשם 4

רקע

1. כתב האישום המקורי הוגש במרץ 2011, ובינואר 2012 תוקן. בישיבה שנערכה ביום 17.10.13 הציגו הצדדים הסכמה, לפיה הודה הנאשם 4 (להלן: "הנאשם") בעובדותיו של כתב האישום המתוקן. עוד הוסכם כי הנאשם יהא רשאי לטעון להימנעות מהרשעתו ולהעלות טענות עובדתיות נוספות במסגרת הטיעון לעונש.

2. האישום בו הודה הנאשם עוסק בחברות הנאשמות 1-3, שבתקופה הרלבנטית נוהלו בידי הנאשם. בתקופה שבין מאי 2009 למרץ 2010 הגישה הנאשמת 1, באמצעותו, חמישה דוחות מס ערך מוסף באיחור (להלן: "מע"מ"), ולא צירפה את מלוא תשלום המס הנובע מהדוחות. פרקי הזמן של האיחור בהגשת הדוחות נעים בין 10 ימים לבין 69 ימים, וסכומי המס שלא צורפו לדוחות נעים בין 3,639 ל-64,955 ₪. לפירוט ראו טבלה המצויה בכתב האישום המתוקן תחת "אישום ראשון עד חמישי". בגין מעשים אלה יוחסו לנאשם חמש עבירות לפי סעיפים 67 ו-117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1976 (להלן: "חוק מע"מ").

בנוסף, שלוש החברות-הנאשמות לא הגישו לפקיד השומה דו"חות על הכנסותיהן לשנת 2009, ועל כן יוחסו לנאשם שלוש עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיפים 216(4) ו-222(א) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת מס הכנסה"), ושלוש עבירות של אחריות מנהלים לפי סעיף 224א לפקודת מס הכנסה.

יצוין כי הנאשמות 1-3 הורשעו בעבירות אלה על סמך הודאתו של הנאשם 4. בהיותן חברות בפירוק ובהסכמת הצדדים

עמוד 1

הוטל עליהן קנס סמלי של שקל אחד.

הראיות לעונש

3. לקראת הטיועונים לעונש בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר מקיף של שירות המבחן. קצינת המבחן גב' רייכרד-כפרי פרטה את קורות הנאשם, בן 52 ואב לשניים. מספר חודשים לאחר שחרורו משירות צבאי מלא לקה אביו בליבו, והנאשם מלא את מקומו בעסק הרהיטים המשפחתי. בשנת 2006 נקלע העסק לקשיים ומשך מספר שנים ניסו הנאשם ובני משפחתו להבריאו, לרבות באמצעות מכירת נכסים פרטיים ונטילת הלוואות. הדבר לא צלח והעסק נסגר בשנת 2010. בשנים אלה נתון היה הנאשם בקשיים ולחצים שהשפיעו על מצבו הבריאותי וכן גרמו למשבר במערכת היחסים הזוגית, כאשר בשנת 2012 התגרש מרעייתו.

מאז נסגר העסק מצוי הנאשם בהליך פשיטת רגל, כאשר ביולי 2010 ניתן צו כינוס נכסים (מוצג נ/3), כל נכסיו עברו לכונס והוא עודנו נתון בחובות. בצר לו החל לעבוד כמאמן טניס, תפקיד אותו הוא ממלא בהצלחה וזוכה להערכת הממונים עליו. שירות המבחן עמד על השלכותיה האפשריות של הרשעה על יכולת הנאשם להתקדם לתפקיד ניהולי (נושא שיידון בהמשך) ועל הקושי להמשיך ולעבוד במשרתו הנוכחית המצריכה מאמץ פיסי לאורך שנים.

הנאשם תאר בפני שירות המבחן כי בתקופת התדרדרותו הכלכלית פעל בתנאי מצוקה שהשפיעו על שיקול דעתו, ועשה את מירב המאמצים לפעול באופן תקין חרף הקשיים עמם התמודד. הוא הגיש דו"חות למע"מ אך לא שילם את מלוא הסכום בהעדר משאבים, ובהמשך פרע את רוב החוב דרך העברת רכבים והסחורה שהיתה ברשותו למע"מ. עוד טען שלמד על החוסר בדוחות למס ההכנסה רק בדיעבד, וכאשר הבין זאת פעל והגיש את הדוחות.

שירות המבחן התרשם כי מדובר באירוע חריג בנוף חייו הנורמטיבי של הנאשם, הנעדר הרשעות קודמות, וכי ביצוע העבירות היה תוצר של קושי להתמודד עם סיטואציה מורכבת בה היה נתון. עוד סבורה קצינת המבחן כי ההליך הפלילי הבהיר לנאשם את הפסול שבמעשיו והרתיעו. שירות המבחן המליץ על ענישה בדרך של שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות, ועל הימנעות מהרשעתו כדי שלא לפגוע באפשרויותיו התעסוקתיות.

4. הנאשם עצמו העיד לעונש וחזר על הנתונים שהוצגו בתסקיר שירות המבחן. בעדותו בפני ניכר כי הוא חש בושה של ממש על היותו נאשם בהליך פלילי, וחרטה עמוקה על העבירות שביצע. הדברים אותם נשא נאמרו בדחילו ורחימו, כשהוא משפיל עיניו וחוזר ומציין כי מדובר במעמד שהוא אינו רגיל לו ובמפגש יחיד שלו עם החוק. לעיתים רעד קולו כשדיבר על המצב אליו נקלע ועל רצונו לשקם את חייו. למרות הבושה אילץ עצמו לחשוף את פרטי הקשיים השונים עמם התמודד ועודנו מתמודד. התרשמתי כי מדובר בעדות כנה, ללא ניסיון להפריז או להעצים את הנתונים שהציג.

הנאשם תיאר את הנסיבות שברקע ביצוע העבירות, במסגרת עבודתו בעסק המשפחתי לאורך מספר עשורים. לאמור בתסקיר שירות המבחן הוסיף, כי כאשר התגברו הקשיים הכלכליים הצליח בתחילת 2010 למצוא רוכש לעסק (ראו הסכם נ/1) אך הלה, כך נטען, התברר כנוכל שלא העביר את התמורה שנדרשה ממנו, דבר שהחמיר את ההתדרדרות הכלכלית. עוד תיאר כיצד עשה מאמצים לפרוע את חובותיו, ובכלל זה לא ניסה להתחמק מרשויות המס אלא תר אחר דרכים לפרעון חובו ובמסגרת זו הציע לרשויות מע"מ לפרוע את חובו באמצעות מסירת רכבי החברה והסכמה לעיקול המלאי של החברות על ידן. כך צומצם החוב לכעשרים עד שלושים אלף ₪. על דרישות מס ההכנסה למד רק בדיעבד

ומקורם בדוחות שלא הוגשו בשנת 2009 עם קריסת העסק. לאחר מאמץ הצליח לאתר רו"ח שיטפל בהגשת הדוחות, ואלה הוגשו לפני כשנה כך שהמחדל הוסר.

הנאשם תאר את הפגיעה הכלכלית, התעסוקתית והאישית אותה ספג. בכלל זאת איבד את משלח ידו מזה עשורים ואת כל כספו ורכושו, התגרש מרעייתו והוגש נגדו כתב האישום בהליך דנן. הוצג דו"ח מד"א (נ/2) לפיו ביוני 2010 טופל הנאשם בשל כאבים בחזה כאשר לפי הדו"ח "הסיפור החל סביב לחץ בעבודה". מסמך נוסף הוצג לשירות המבחן (עמ' 2 לתסקיר). הנאשם תאר כי לצרותיו נוספה פטירתו בשנת 2012 של אביו, אליו היה קרוב מאוד. בצר לו החל לעבוד כמדריך טניס במרכז לטניס בישראל (להלן: "מרכז הטניס"), והוא מתפרנס ממשכורת מצומצמת.

5. הנאשם הוסיף וטען כי הרשעתו תפגע קשות ביכולתו לשקם את חייו. הוא ציין כי בשל גילו לא יוכל לעבוד כמדריך טניס עוד שנים רבות, וסיכויי להתקדם לתפקיד ניהולי ייחסמו בשל ההרשעה הפלילית. הוא סיפר כי מנהליו מרוצים מתפקודו (ראו נ/4, נ/5), ושלפני כשנה וחצי הוצעו לו לנהל את מרכז הטניס בירושלים, שאז חשף בפניהם את ההליך בו הוא מצוי ונענה כי הארגון לא יוכל לקדמו עם הרשעה פלילית.

לעניין זה הוגש מכתבו מיום 16.8.12 של מנהל מרכז הטניס מר אייל תעוז (נ/4), לפיו הנאשם ממלא את תפקידו על הצד הטוב ביותר וזוכה לשבחים, אך עקב גילו ורצונו להתקדם לתפקיד ניהולי "הריני מציין שכל הרשעה פלילית או הרשעה אחרת תמנע את העמדתו לתפקיד ניהול, ותעצור סיכויי לעבור מתפקיד מאמן לתפקיד ניהולי אחר שיכול מאד להתאים לו".

תמצית טיעוני הצדדים

6. המאשימה טענה "בשני ראשים": נציגת מס ערך מוסף לחוד, ונציג מס ההכנסה לחוד. אציין כי טיעון בדרך זו אינו רצוי. המאשימה היא אחת, ועליה להציג עמדה עונשית אחידה ולא - כבמקרה דנן - טיעון "מפוצל" ובו עמדות שונות הן מבחינת אמדן משקלם של שיקולי הענישה והן מבחינת העונש המבוקש.

נציגת מע"מ טענה כי יש להרשיע את הנאשם, שכן חומרת המעשים ושיקולי ההרתעה, בשים לב לכך שהנאשם היה מנהלן היחיד של החברות, גוברים על נסיבותיו האישיות. עוד ציינה שרבים מכתבי האישום בעבירות הנדונות נוגעים להסתבכויות כלכליות, והזכירה את הענישה הנוהגת בתחום עבירות המס. גב' סגל אישרה כי מתוך חוב מס של כ-160,000 ₪ הוסר רוב המחדל באמצעות עיקולים שמומשו על נכסי החברות-הנאשמות, כאשר נותר חוב של כ-30 אלף ₪. וכי סכומי המס שלא שולמו מלכתחילה "אינם מן הגבוהים". לשיטתה, מתחם העונש ההולם כולל מאסר על תנאי שבין 6 ל-14 חודשים, וקנס שבין 1,000 ל-15,000 ₪. בתוך המתחם, בשל קשיי הנאשם, עתרה לגזור 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪.

7. נציגת מס הכנסה הצטרף לעתירה להרשיע, והציג את קוד האתיקה של מרכז הטניס (ת/1) המראה, לשיטתו, כי הרשעת הנאשם לא תמנע בהכרח את קידומו. עו"ד חוסין אישר שהדוחות הוגשו באיחור. עם זאת טען שלנאשם חוב למס הכנסה, הגם שלא הבהיר מהו גובה החוב או מקורו. מנגד טענה ההגנה שלא ידוע לה על חוב שכזה. עו"ד חוסין הוסיף והציג עמדה עונשית מחמירה משל עמיתתו, לפיה יש לגזור על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי, התחייבות להימנע מביצוע עבירות על פקודת מס ההכנסה וקנס "ברף הגבוה" של מתחם, הנע בין 8,500 ₪ לבין 29,000 ₪.

8. ב"כ הנאשם עתר להימנע מהרשעת מרשו, כדי שלא לפגוע בסיכוייו להשתקם ולחזור לשגרת חיים סבירה. הוצגה פסיקה המדגישה את השיקול השיקומי. עו"ד רודנקו הוסיף והדגיש כי הסתבכותו הכלכלית של הנאשם לא היתה באשמתו והושפעה מן המרמה הנזכרת לעיל שמנעה ממנו לקבל עבור העסק סכום שהיה מאפשר לו לפרוע את חובותיו. נטען כי "מבחינה טכנית לא היתה אפשרות לנאשם להגיש את הדוחות מאחר וכל המסמכים נשארו בעסק שנמכר והלכו לאיבוד". עוד נטען שהנאשם אושפז ביוני 2010 "שזוהי התקופה להגשת הדוחות הרלוונטים לעניין מס הכנסה". הודגש אף כי הנאשם שיתף פעולה עם הרשויות לאורך כל הדרך, והיזמה שהובילה להטלת עיקולים על נכסי החברות בידי מע"מ היתה שלו.

הימנעות מהרשעה

9. המחלוקת שבין הצדדים מתמקדת בעתירת ההגנה שלא להרשיע את הנאשם, בהתאם להוראות סעיף 71א(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

10. "דרך המלך" בהליך הפלילי היא כי נאשם, שהוכח כי עבר עבירה, יורשע בה. אפשרות ההימנעות מהרשעה היא חריג לכלל, שניתן לנקוט בו רק "בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים" (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פיס' 7 (21.8.97)). הפסיקה חזרה והדגישה, כי מדובר באפשרות שתיושם במקרים מיוחדים "וזאת, לרוב, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מהרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה והנזק הצפוי לעבריין מההרשעה" (ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פיס' 7 (17.8.00)). עוד צוינו, כשיקולים האם להפעיל את הסמכות האמורה, מידת הנזק שנגרם לפרט ולציבור כתוצאה מן העבירה (עניין **פלוני**, שם); הרצון להרתיע ולהטמיע אצל העבריין ואצל הכלל את הנורמות החוקיות (ע"פ 5672/05 **טגר בעמ נ' מדינת ישראל**, פיס' 120 (21.10.07)); ושאלת קיומן של נסיבות אישיות מיוחדות המדגישות את הפן השיקומי ועשויות להביא ליישום הסמכות (כך ברע"פ 2777/11 **פלונית נ' מדינת ישראל** (16.10.12)). לדוגמא נוספת ראו ע"פ (י-ם) 11577-07-13 **ביטון נ' מדינת ישראל** (16.10.13)).

11. על רקע התוויות אלה של הדין, הרי שקיימים שיקולים משמעותיים הפועלים כנגד עתירת ההגנה. לצד הכלל בדבר הרשעת נאשם שאשמתו הוכחה, המדובר בעבירה על דיני המס. ככלל, עבירות אלה "חמורות במיוחד בשל פגיעתן הקשה בעיקרון השוויון בין הנישומים, בקופה הציבורית וכפועל יוצא, ברווחת החברה בכללותה" ולכן ננקטה בענייני מדיניות מחמירה שפעמים רבות מעדיפה את האינטרס הציבורי על פני זה של הנאשם. בנוסף, "אחד הסיכונים הטמונים באי הרשעת הנאשם הוא שליחת מסר שלילי לציבור כי ניתן לעבור את העבירה מבלי לשאת באחריות וזאת אין לאפשר" (ע"פ 2555/13 **נחמיאס נ' מדינת ישראל**, פיס' 22 (9.1.14)).

גם חומרת המעשים שביצע הנאשם אינה ניתנת לביטול. הימנעות מהגשת דוחות במועד לרשויות המס, והימנעות מהעברה מלאה של סכומי המס המתחייבים באותם דוחות, גורעת מקופת הציבור וכך פוגעת באינטרסים הנזכרים לעיל.

12. אלא, שלא מדובר באלמנטים יחידים במערכת השיקולים. מבלי למעט ממשקלם ומן הצורך במענה הולם לעברינות המס, הרי שהמקרה שלפני הנו מקרה ייחודי בו ראוי לנקוט בצעד החריג של הימנעות מהרשעת הנאשם. השילוב שבין מספר שיקולים שיוצגו להלן מראה כי בעוד שהערך המוסף כתוצאה מהרשעת

הנאשם הינו מדוד, הנזק שהיא עלולה לגרום הוא ניכר ובלתי מידתי. אפרט:

13. הנאשם מצוי בעיצומו של ניסיון מורכב לשקם את חייו. ההליך הפלילי הינו רק אחת התוצאות של מערכת נסיבות אומללה, שהובילה לקריסת העסק המשפחתי אותו הפעיל לאורך מספר עשורים. בתוך פרק זמן קצר השתנו חייו מן הקצה אל הקצה. מאדם מן השורה, בעל משפחה ונכסים, בוגר צבא ששירת במילואים ומעולם לא חטא בפלילים, הפך לפושט רגל שפרנסתו נגוזה ועמה רכוש, והוא שקוע בחובות ונאשם בפלילים. המסגרת המשפחתית שניהל התפרקה, בריאותו התערערה ואביו הקרוב אליו נפטר. בגיל לא צעיר נאלץ להפוך תחביב עבר למקצוע, ולעבוד לפרנסתו כמדריך טניס, במשכורת צנועה. נוסף לכל אלה, מצא עצמו על ספסל הנאשמים בגין כישלונו לעמוד בדרישות המס. כפי שציינתי לעיל, התרשמתי כי מעמד זה היווה עבורו נקודת שפל מבחינה אישית, ומקור לבושה עמוקה.

הנאשם "שילם" אפוא עד כה מחיר לא מבוטל, בכל מישורי חייו. בעשר אצבעותיו הוא מנסה כיום לחלץ עצמו מן המצב אליו נקלע. המשימה המרכזית העומדת בפניו היא שיקום כלכלי, שיאפשר לו לקיים עצמו ולפרוע את חובותיו. ההרשעה עלולה לסכל זאת.

לעניין זה, טענת הנאשם לפיה לא יוכל לעבוד שנים רבות נוספות כמאמן טניס, מקצוע פיסה המצריך יכולת גופנית, סבירה ואני מקבלה. החלופה המרכזית העומדת בפניו היא קידום לתפקיד ניהולי. מן המסמכים נ/4 ו- נ/5 ומתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם זוכה להערכה רבה וממוני רואים בו מנהל פוטנציאלי, אך נחרצים בעמדה לפיה הרשעה "תמנע את העמדתו לתפקידי ניהול", כלשונו של מנהל המרכז לטניס בישראל (נ/4).

לא מצאתי סיבה לפקפק באמירה זו, ובכלל זה איני סבור שקוד האתיקה המקצועית של איגוד הטניס בישראל (ת/1), אותו הציגה המאשימה, גורע ממנה. סעיף 3.5 לקוד קובע כי טניסאי או נושא תפקיד שהורשע יגלה זאת "לגורמים המוסמכים באיגוד הטניס לשם החלטה האם ראוי שיתקבל או ימשיך לכהן בתפקידו". מדובר בהוראה כללית החלה על כל השחקנים ונושאי התפקידים. אין בה לגרוע מן העמדה שהוצגה לפיה לא יתקבלו לתפקידי ניהול מי שהורשעו בפלילים.

מכאן, שהרשעת הנאשם עלולה להעמיד אותו בתוך פרק זמן שאינו ממושך בפני שוקת שבורה, כשאינו מסוגל עוד להתפרנס. הדבר עלול לקטוע את מהלך השיקום אדם שכבר איננו צעיר, חסר נכסים ואינו מחזיק במקצוע חלופי. לתוצאה כזו, שתתווסף למשברים הקשים שעבר הנאשם בשנים האחרונות כמפורט לעיל, עלולה להיות השלכה דרמטית על חייו.

14. זאת ועוד, בחינת העבירות שבוצעו, בנסיבותיהן, מעלה כי הנזק לאינטרס הציבורי כתוצאה מהימנעות מהרשעת הנאשם, הינו מדוד.

15. לא מדובר בעבירות המצויות ברף החומרה הגבוהה של עבירות המס. כך מבחינת מידת האשם הנלווה לביצוען וכן מידת הפגיעה בציבור כתוצאה מן המעשים. אני מקבל את טיעון המאשימה, לפיה עבירות מס רבות מבוצעות על רקע הסתבכות כלכלית. אלא, שבמקרה דנן זהו רק נדבך אחד. יש לזכור כי אף לעמדת המאשימה העבירות שבוצעו לא היו בסכומי מס גבוהים, והאיחור בהגשת הדוחות למע"מ לא היה לפרקי זמן ארוכים.

בנוסף, לא מדובר בעברייני שניסה להעלים מס או להתחמק מתשלומו, אלא בנאשם שהתנהלותו כלפי רשויות המס, למרות הפגם שבה, הייתה התנהלות של אדם במצוקה המנסה להתמודד עם נושים וחובות ובכלל זה לעמוד בדרישותיהן של רשויות המס. הנאשם הגיש דיווחים שלמים בדבר סכומי המס לתשלום, וחזקה עליו

שידע שבכך הוא חושף עצמו להליכי גביה ואכיפה. עוד אין מחלוקת כי הנאשם פעל להסרת מחדלו, ובין היתר הגיש את הדוחות בדיעבד והצביע עבור רשויות המס על רכוש של החברות תוך שהציע כי יעקלוהו ויפעלו למימושו. בדרך זו פרע את רוב החוב, כמפורט לעיל. בנוסף, כפי העולה מן ההסכם נ/1 הנאשם אף ניסה למכור את החברות דבר שלטענתו היה מאפשר את פירעון כל החוב אך סוכל בשל מעשה רמיה.

מכל אלה עולה תמונה שאינה שגרתית, שאינה מאופיינת בניסיונות התחמקות מתשלום מס אלא בעבירה המבוצעת בצורה גלויה ומתוך קושי אמתי ושהמשכה במהלך של הנאשם להסרת מחדליו, אשר צלח ברובו. הדבר משליך הן על חומרת המעשים, הן על מידת האשמה הכרוכה בביצועם, והן על הנזק לציבור שבסופו של יום אינו רב.

16. כל אלה מאפשרים, לשיטתי, להימנע מהרשעתו של הנאשם. בנסיבות שצוינו, נחלשים שיקולי הגמול וההרתעה האישית, שכן ברי כי הנאשם הפנים את חומרת מעשיו, שילם מחירים לא מבוטלים עבור מעשיו והתנהלותו אינה מתריסה כלפי הערך המוגן. החומרה המדודה ודרך התנהלות הנאשם מוסיפות וגורעות מן הפגיעה שתהא לצעד זה ברצון להרתעה כללית מפני עבירות על דיני המס. מנגד, הרשעת הנאשם עלולה לגרום נזק כבד ובלתי מידתי למהלך שיקומו ולסיכויי העלות את חייו על פסים תקינים.

האינטרס הציבורי אינו כולל רק את הרצון לגמול, להוקיע ולהרתיע בפני עבריינות. אינטרס זה לא יצא נשכר מסיכול שיקומו של הנאשם. על רקע זה אני סבור כי יש להימנע מהרשעת הנאשם ולהטיל עליו לבצע שירות לתועלת הציבור על מנת לבטא את רצונו לתרום ולתקן.

17. אני קובע כדלקמן:

א. הנאשם לא יורשע בדין, כאמור.

ב. הנאשם ירצה 250 שעות שירות לתועלת הציבור. זאת, בכפוף להוראות סעיף 71א(ג) לחוק העונשין. לצורך זה יכין שירות המבחן תכנית לביצוע וגישה לבית המשפט עד ליום 22.6.14. עם קבלת התכנית תינתן החלטה משלימה.

המזכירות תעביר החלטה זו לשירות המבחן ותקבע תזכורת פנימית ליום 22.6.14.

ניתן היום, כ"ו אייר תשע"ד, 26 מאי 2014, בנוכחות הצדדים.